

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Alekszej Pavlovics Asztrou hagyatékából

BAKA ISTVÁN EMLÉKÉNEK

Orosz burleszk, szovjet rulett

(BUFFÓBALLADA)

„Szervusz, Vörös-tenger, te cápa-
halleves”

(Gumiljov)

„– Szervusz Szerjózsa!
– Szervusz Vológya!”

(Cvetajeva)

*Jeszenyin nyomán Majakovszkij
(A költő zsörtös gyenge lény)
Szerelemsajkán kajakoz ki
Jövendők Vörös-tengerén*

*Kháron ladikján Majakovszkij
(Acélos nimbusz reng fején)
Száll futuristán maszatozni
A célt a rím bús menhelyén*

*A Léthén túlról Majakovszkij
(Művészen enyhén teng erény)
Nem pörög újból ma zajogni
Tervek s téveszmék tengelyén*

*A Tartaroszban Majakovszkij
(Torz lenti árnya leng élém)
Tán soká el fog maradozni
Proserpinának pendelyén*

*Mert ő csak pusztán Majakovszkij
(Közügyben eldörrent egyén)
Versből csasztuskát tataroz ki
Hadész veres hős rendjelén*

*Jeszenyin után Majakovszkij
(Már emlék jelkép lenge rém)
S majd még több kortárs kajakoz ki
Fád nemlét Fehér-tengerén*

ZÁRLAT

*Egyhangú nótám Majakovszkij
Nevedre láncon pengtem én –
Hírt fog a fókák raja hozni
Fertelmes ráncok tengerén*

Petropolisz

*Honom te szent eternitás
Te boldog Ábel balga Káin –
Korán veszett az Ermitázs
Könnyezz a griffek balladáin*

*Ördög ha rajtad elgitárz'
Csak kornyikál de hangja fáin –
Istennel ő is elvi társ
Surrannak egymás halk patáin*

*Hazám márvány hit vér cement –
Érted mindenki jégre ment
Mindenki művész lón leginkább*

*S a többi gyilkos szent bolond
Tömegben titkon eltolong –
A föld alatt forr nő Leningrád*

Nyezvanovhoz

*Hová tűnhettél? Rég nem láttalak –
Azóta annyi fényes árnyalak
Szállt már alá! (Csak Múzsám jár gyalog,
S ha diktál – írok, én nem árnyalok.)
Hogy vagy? Hol bámulsz koszló felleget?
S már hányadik kakasszó kelteget?
És mire ébredsz? A világ kerek!
Épp Minszkbe értem – talmi átmenet
Ez is... (Szállásom szétesett hotel –
Szobámban álmos félelem fog el,
Ha szomszédomban éjjel kéjt oroz,
Sír egy fehér nő s négy kevély orosz.)
Itt templomokból megtört börtönök
Rakódnak – nyájra zöld bögöly dönög.
Itt réti métely, lápi lépfene,
Hangszóró harsog – népjog, népzene.
Épp néked írok... (Persze, néha nyers
Nyelvemnek szebb az elnyelt, néma vers,
Mert elhallgatva szép, leírva gond –
Reszkessen érte féreg, sírvakond!)*

Áramszünet

*Viszockij-ének, Okudzava-dal
Korod falán át olykor elhatol
Hozzád, ha fekszel, s mégsem alhatol –
Ágyad az égnek okkult ravatal.*

*Hány vereségbe fakult diadal
Hintáztat, süllyeszt, mintha halk atoll
Hajóroncsot, s mint hulló szarkatoll –
Leringsz a mélybe... Voltál fiatal*

*Egyáltalán? Mi fáj, mi izgatott?
Olvastál Gogolt? Hát szamizdatot?
És Oblomovra még emlékszel-e?
A líra volt a léted ékszere?
S milyen képsor lesz, mely majd visszavillan
Szemed fényén, ha kialszik a villany?*

